

Chronicon chronicorum ecclesiastico-politicum

ex huius superiorisque aetatis scriptoribus concinnatum ; qua non modo pontificum, archiepiscoporum, abbatum, &c., set et doctorum armis literisque illustrium, dies natalis ... egregiaque eorum ... facinora ... breviter delineantur ...

Gruterus, Janus

Francoforti, 1614

Tertium Capvt Continens Catalogvm Omnium Cvriensis Ecclesiae
Episcoporum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64659)

1146. Interfuit magnis comitiis Augustæ, anno Christi
 1547. habitis à D. Carolo V. Imp. Augustissimo. Præ-
 est adhuc laudabiliter ac vtilissimè hoc anno Christianæ
 salutis 1549.

TERTIVM CAPVT
 CONTINENS CATALO-
 GVM OMNIYM CVRIENSIS ECCLE-
 SIÆ EPISCOPORVM.

Epis coparus Churensis vel Curiensis, in Rhetis, vnaus
 ex vetustissimis Germaniæ Episcopatibus, cœpit circa
 annum Christianæ redemptionis 440. Huius primum
 Episcopum contendunt aliqui fuisse S. Lucium: sed nu-
 merus annorum non conuenit. Lucium hunc aliqui re-
 gio stemmate apud Britannos ortum & natum esse affir-
 mant, conuersumq; esse ad Christianam fidem, anno
 Christi 176. imperante Marco Antonino. Venisse autem
 illum amore propagandæ doctrinæ, de Filio Dei Iesu Chri-
 sto, humani generis vnico & solo liberatore, ex Britannia
 in Germaniam: vt Christum Germanis etiam adhuc Ido-
 lolaris concionaretur, & eos ad Christum conuerteret.
 Idcirco illum primum fecisse Salisburgi, postea Augustæ
 Vindelicorum: vbi cum eiiceretur ab infidelibus, dicitur
 Churam cum sorore S. Emerita celsisse: vbi cum itidem
 idolatricas opiniones reprehenderet, & aliquandiu con-
 cionaretur Christum liberatorem: ab infidelibus tum
 Rhetis casti, & martyrio coronati sunt S. Lucius, & S. E-
 merita. S. Lucius Churæ in Martis castro, S. Emerita apud
 Timontium. Alii (quorum sententia mihi verior
 esse videtur) istum primum Bauarorum ac Rhetorum do-
 ctorem, Lucium Cyrenæum fuisse iudicant. Simonis bo-
 niillius tenis (qui Christo crucem portabat) filium. Hunc,
 doctrinam de crucifixo Christo, prædicasse Ratisponæ ad

Danubium certum est. Inde fortassis Salisburgum & Augustam, & Churam etiam tandem peruenit, ut supra dictum est. Est Chura extra urbis muros cœnobium S. Lucii peruetustum, in vitifero colle situm, quod ab eo ceptum & Oratorii loco conditum aiunt. Episcopi vero qui Churenſi Sedi præfuerunt ad hæc nostra usque tempora, hi tali serie ac ordine numerantur,

I.

Asimo interfuit Chalcedonenſi Concilio, Leone primo Pontificatum, Valentiniano verò & Martiano Imperium tenentibus, anno Domini 452. In primo Tomo Conciliorum fol. 363. fit huius Episcopi talis mentio. Ego Abundantius Episcopus Ecclesiæ Comensis in omnia supra scripta, pro me ac pro absente, sancto fratre meo Asimone Episcopo Ecclesiæ Curiensis, primæ Rheticiensis & subscripsi: Anathema dicens his, qui de incarnationis dominicæ Sacramento impia senserint.

II.

Puricius aliis Pruricius, secundus Curiensis Episcopus, cuius temporibus legitur S. Fridolinus fuisse Churæ, qui templum S. Hilariæ condidit, quod nunc D. Martini dicatum est.

III.

Claudianus.

IV.

Vrsicinus, aliis Viscinus.

V.

Sidonius.

VI.

Eddo: horum omnium & multorum subsequen-
tium sola supersunt nomina.

VII.

Valen-

Valentianus obiit septuagenarius 8. Septembr. Indictione 11. Sepelitur apud S. Lucium Churæ in perueteri Cœnobio, vt testatur verus inscriptio Cryptæ eius templi: quod monumentum constituit ei Paulinus successor.

VIII.

Paulinus Valentiani ex fratre nepos. Episcopus egregie doctus.

IX.

Theodorus.

X.

Verendarius.

XI.

Constantius.

XII.

Ruthardus, alibi Luithardus.

XIII.

Baldeburtus præfuit anno Christi 720. Sub huius Antistitis gubernatione captum & inchoatum est à S. Pirminio Monasterium Fabarianum, ordinis D. Benedicti, supra Maiafeldum in Alpibus Rhetie, paululum à Rheno situm.

XIV.

Paschalis comes Brigantinus, Vigilii Præsidis Rhetie filius: Episcopus Curienfis, habuit vxorem, Dominam Esopetiam comitissam de Rhetia alta: quæ etiam in vetustis diplomatibus nominatim ponitur, & se subscripsit Antistitam Churiensem: præsertim in fundatorijs literis vetustissimi monialium cœnobii Caczes in Tumiliafca supra Rhetium sui. Eius Cœnobii fundatores fuerunt, iste Paschalis Episcopus & eius filius Victor, successor patris in Episcopatu. Prima eiusdem Abbatisa legitur fuisse Domina

Vespula, Paschalis Episcopi ex Esopcia coniuge filia: cuius soror Vrsicina eiusdem loci monialis fuit.

XV.

Victor legitimus filius Paschalis Episcopi & Dominae Esopciae, successit patri in Episcopatus gubernatione. Verus fundator vnà cum parente suo Monasterii virginum Vestalium in Khaczes: anno Christi 760. Terræ mandatus est in hoc suo Monasterio, in quo talis legitur inscriptio. Victor Episcopus Curiensis vnà cum matre sua fundator huius Monasterii: & cum eo Paschalis, Episcopus Curiensis, genitor & antecessor eius.

XVI.

Vigilius comes Bregantinus, Iactati comitis ac regii Praesidis in Rhetia filius: successit Episcopo Victori.

XVII.

Thello Victoris Rhetici Tyranni, qui S. Placidum apud Disertinam interfici fecit, filius. Vixit Pipini Gallorum regis temporibus. Condidit & extruxit Cathedrallem Ecclesiam Churiensem, quæ ad hæc nostra vsq; tempora illa sa mansit ac durauit. Dotauit Disertinense Monasterium. Obiit anno Christianæ redemptionis 784.

XVIII.

Constantius successit Tello, anno 784. Huic Carolus Magnus dedit Parochiam Selestadianam in Alsatia: quam donationem postea Imperator Ludouicus Pius confirmauit.

XIX.

Remigius alius Remedius, praefuit anno Christi 811. & adhuc anno Christianæ salutis 822. Sub Imperatore Ludouico Pio.

XX.

Victor Secundus, doctus & eloquens Episcopus, & testatur supplices literæ & orationes contra Rodericum &

& Heloinum Comites, Episcopatus quædam bona per vim tenentes, ad Ludouicum Imperatorem scriptæ, quæ adhuc extant. Hos comites, aut raptores potius ad restitutionem coëgit Imperator Argentinæ, anno Christianæ salutis 825, quo obiit iste Episcopus Victor.

XXI.

Verendarius antea Episcopi Victoris Vicarius, sæpe Orator & Legatus ad Ludouicum Imperatorem missus, successit Episcopo Victori. Hunc in tuitionem suam accepit Imperator Ludouicus, anno Domini 826. Deiectus est è fastigio gubernationis, anno Christi 833, à seditiosis filiis Imperatoris Ludouici, quod Ludouico fideliter adhæsisset. restituitur post pauculos menses ab ipso Ludouico è vinculis filiorum liberato. Vixit adhuc anno Domini 844, quo priuilegia à Lothario Cæsare est consequutus.

XXII.

Ellovel Hesso aut Heso: accepit priuilegia à rege Ludouico anno Christi 849. & iterum anno 872. Vixit adhuc anno gratiæ 879.

XXIII.

Rotharius successit Essoni. Huic Carolus Crassus Galliarum rex dedit ditionem & villam Fluminis, anno Domini 881. Obiit iste Episcopus, anno Christianæ salutis 887.

XXIV.

Theodulphus siue Dietolphus, eligitur anno Christi 887, à Clero Curiensi: Confirmatur anno 888, ab Imperatore Arnolpho. Interfuit Triburgensi Concilio prope Moguntiam ab eodem Arnolpho celebrato, anno Christi 895. Præfuit adhuc anno Domini 913, quo priuilegium quorundam confirmationem obtinuit apud Conradum Imp.

XXV.

Waldo eligitur anno 914. Huic dedit Conradus rex

Difertinense Monasterium in Rhetia situm. Eidem dedit priuilegia Henricus auceps, anno 921. Vvormacia. Otho Magnus dono dedit ei Pludentum oppidulum Drusianae vallis: anno Domini 940. obiit Vvaldo iste tandem anno 948. cum triginta annis laudabiliter praefuisset Churiensi Episcopatu.

XXVI.

Harobertus successit Vvaldoni, anno 948. confit. matur ab Othone Primo, cum quo anno Domini 854. reduxit in gratiam filium Ludolphum. Et cum Episcopatus his temporibus per irruptiones Saracenorum multis damnis esset affectus: dedit Imperator Otho Episcopatu quaedam bona praedia in Zizers pago & in Alsatia, obiit iste Episcopus anno Domini 969. cum laudabiliter praefuisset annis vno & viginti.

XXVII.

Hildiboldus eligitur statim post mortem Haroberti. Huic dedit Imperator Otho Secundus, anno Christi 980. perpetuo possidendam pensionem vectigalium pontis Clauennensis in Pragallia. Otho Tertius dedit eodem Priuilegia, anno 988.

XXVIII.

Vvaldo II. alibi Vualcho dictus, successit Hildeboldo. Huius temporibus dono dedit Otho Tertius Episcopatu & Ecclesiae Churiensi totum oppidum Clauennae in Pragallia situm, cum omnibus ad id pertinentibus bonis ac redditibus, anno Christianae Salutis 995.

XXIX.

Henricus sequutus Vvaldonem, non diu praefuit. Aliqui vero Catalogi eum Vlicum, alii Vrberum appellant.

XXX.

Rupertus successit Henrico. Obiit anno Domini incarnationis 1005.

XXXI.

Vlricus constituitur Episcopus Churiensis anno 1005. consequutus est privilegia ab Imperatore Henrico Secundo, anno Domini 1015.

XXXII.

Hartmannus siue Artemannus, Churæ natus, Baro de Plana terra, successit Episcopo Vlrico: fuerat prius Monachus Benedictini instituti apud Einsidlen, & deinde Abbas Fabarianus, inde Churam accitus est ad gubernandam Sedem Episcopalem. Huic privilegia dedit Conradus Secundus, anno Domini 1030. & iterum Vlmæ anno Christi 1037. Obiit in Decembri, anni Christianorum 1039.

XXXIII.

Diethmarus Churiensi Episcopatu præficitur ipsis Calendis Februariis, anni à nato Christo 1040. Confirmatur ab Henrico III. Vlmæ, obiit anno Christi 1070. cum triginta annis & laudabiliter ac vtilissime præfuisset.

XXXIV.

Henricus prius Monachus diuitis Augiæ, eligitur in Episcopum, anno Domini 1070. Præfuit annis octo, obiit anno 1078. Interfuit anno Christi 1074. Concilio Moguntino, in quo excommunicabatur Pontifex Gregorius Septimus: etiamsi isti Pontifici magis adhereret quàm Imperatori Henrico Quarto, contra quem cum aliis quibusdam elegit Rudolphum. Quod Henricus Quartus egregiè vltus est, excitans contra Episcopum Guelphones, qui anno Domini 1078. Rhetiam Curientem rapinis ac incendiis mirè deuastabant, & cum multa præda in Bauriam redibant. Ob hanc acceptam cladem post pauculos menses, Henricus Episcopus mærore animi consumptus ex hac mortali vita emigravit.

XXXV.

Nordenbertus aliis Volipertus, comes à Summuntio, Baurus: summi prius Canonorum Augustensium senatus præpositus, homo mirè ambitiosus & gloriæ cupi-

dus, venit anno Domini 1079. ad possessionem ac gubernaculum Episcopatus Curienfis, non per legitimam vocationis, aut electionis ostium, sed per Simoniacam prauitatem cuniculos, largitionibus videlicet ac muneribus, quibus emebat verius deprædatum Episcopatum à suis Galphidii Bauariam tenentibus, quàm precibus obrinebat. Præfuit sex annis vtiliter: & in Synodo Quedelburgi congregata, ab Hermanno Saxonum duce post Rudolphum, Episcopis quibusdam in Imp. Electo, anno 1088, ex Episcopatu vicissim deturbatur. Is postea ædificans de suo Monasterium Heppacense, ibi vitam finiuit anno 1098. Huic aliqui Catalogi successisse affirmant Henricum quendam, sed eum ab Henrico IV, mox iterum electum: Postea Abbatem quendam Campidonensem, Eberhardum nomine aliquandiu tenuisse clauum Curienfis Episcopatus, donec tandem ab Henrico Imp. ipso electus & constitueretur verus Episcopus.

XXXVI.

Odalricus constituitur Episcopus Rhetia Curienfis, anno Domini 1104. ab ipso Imperatore Henrico IV à quo eodem anno ablegatus est Romam cum Archiepiscopis Brunone Treuerensi & Henrico Magdenburgensi & Episcopis Othone Bambergensi, & Eberhardo Erfordensi ad impetrandam à Paschali Secundo Henrici V. coronationem. Hunc Henricum V. excitauit ille postea parentem, ex quo multa mala & incommoda grauissima orta sunt.

XXXVII.

VVido vel Guido Sueuus & Canonicus Augustanus successit Odelrico. Interfuit anno Domini 1114, comitiis Basiliensibus. Vbi ab Henrico V. confirmationem priuilegiorum suorum consequutus est.

XXXVIII.

Conradus comes à Bibregk, Sueuus; comitis Bertoldi à Bibregk, & Dominae Demutha comitissa à Zolern

lem filius : Canonicus Augustanus Churienfis & Con-
 stantienfis : qui anno 1126. cum fratribus suis Bertholdo
 & Sifrido, Rockhenburgum infigne Præmonſtratenſis
 ordinis cœnobii in Sueuia fundavit & extruxit. Is inquam
 Henrici V. temporibus in Episcopum Churienſem electus
 & confirmatus eſt. Huic Lotharius Saxo priuilegium de-
 dit anno 1139. Idem ex cœnobia Churenſi S. Lucii ciectis
 Benedicctinis Monachis non admodum honeſtè aut piè
 viuentibus, Præmonſtratenſibus ſedem illam habitan-
 dam dedit, euocatis è Rogkenburgenſi ſuo conuentu
 Monachis. Conſtituit autem vt S. Lucii cœnobiũ eſſet
 ſub uifitatione & cura Roggenburgenſi.

XXXIX.

Conradus II. ſucceſſit Conrado comiti à Bibregk: ſed
 quo anno, id nuſquam inuenio. Conſequutus is eſt o-
 mnium ſuorum priuilegiorum confirmationem ab Im-
 peratore *Friderico Barbaroſſa*, anno Domini 1165.

XL.

Adalgotus Viberus, quem aliqui Analgotum, alii A-
 dolphum vocant, monachus prius Claraualenſis : eli-
 gitur poſt Conradum Secundum. Fuit inſignis Oeco-
 nomus : & Monafteriorum S. Lucii extra muros Chu-
 renſes ſtri, Kazeſium in Tamiliaſca, Scandinenſis in Ga-
 ſternis, & S. Mariæ montis in Athefina prouincia ſum-
 mus illuſtrator. In cœnobia montis S. Mariæ inueni-
 tur adhuc in crypta templi ab eo conſecrata tale monu-
 mentum :

*Præſul Adalgotus ad cuncta decentia promptus,
 Conſecrat hanc cryptam, diuinis uſibus aptam.*

XLI.

Egino ſucceſſit Adalgoti, ſed quo anno, id igno-
 ratur. Hic primus Episcopus Churienſis à *Friderico Barbaroſſa*
 princeps eſt ſalutatus & habitus, ob inſignes ſuas uirtutes,
 & ſingularem fidem *Friderico* datam & fideliter præſti-

ram. Ille Eginus inuestiuit aduocatus Churiensis Episcopatus Fridericum Sueuiæ Ducem, Friderici Imperatoris filium: in præsentia Henrici Sexti, anno Domini 1170. Obiit Eginus anno 1174.

XLII.

Vlricus Baro à Degernfeld supra Clingehoum in Comitatu Badensi, vir admodum ambitiosus, ac magnarum pomparum amantissimus: Abbas prius ad S. Gallum octo annis, consequutus est ad abbatia possessionem, cui 33. annis fideliter & laudabiliter præfuit, Episcopatum etiam Churiensem, à Friderico Barbarossa, anno Domini 1174. Sedit Churæ octo annis: & anno Domini 1182. Episcopatum resignauit, retenta Sangallensis Abbatia possessione, vrgebatur enim à Pontifice Alexandro Tertio, qui in Synodo Romæ congregata decreuerat, ne quis duas simul haberet prælaturas, si quis vel haberet, resignaret alterutram, Tandem Sangallensis etiam Abbatia Magistratu se abdicauit, senio confectus anno Christianæ Salutis 1199. quo huic quoque mortali vitæ Colophonem imposuit.

XLIII.

Bruno eligitur anno Domini 1182. Nihil de eo initio, quàm has Barbaras voces, parum episcopauit, quibus annotator significare voluit, non diu eum Sedi Churiensi præfuisse, post pauculos enim menses à prima electione, valedixit huic mortali vitæ, ad aliam meliorem concedens.

XLIV.

Henricus Canonicus Churiensis & Salisburgensis, eligitur anno Domini 1183. Huius Episcopi temporibus dono dedit & obtulit, anno Domini 1194. nobilis quidam Heros Rudigerus à Lymbach in præsentia Henrici VI. S. Lucio Churiensi Parrochiani Benedurensis, tam præposituram in dextra Rheni supra Feldkirchium sitam, Is vnicum filium habens, puerum cum miterè amissit dormiens.

in mentem aſtuo tempore, in collectis ariſtarum manipulis, in quibus ſemper magis magisq; coaceruatis ſuffocatus perit. Pater ignarus primum, quo perueniſſet puer, vocuit: quo die inueniret eum ſeu viuum ſeu mortuum, eodem ſe ſtatim omnes poſſeſſiones ſuas oblaturum ei Diuo, cui dies inuenti pueri eſſet ſacra. Cum autem inueniretur in die S. Lucii, facta eſt iſta Donatio Cænobio S. Lucii Churienſi, in quo puer terræ mandatus eſt.

XLV.

Reinhardus ſucceſſit Henrico Antiftiti. Is præfuit anno Domini 1201. & conſequutus eſt immunitates quafdam & ſuorum priuilegiarum confirmationem anno Domini 1209, ab Imp. Othone IV.

XLVI.

Arnoldus comes Metenſis ſue de Amafia, præfuit Episcopatu Churienſi poſt Reinhardum. Sub huius Antiftitis conductu, profectus eſt Fridericus Neapolitanus & Sicilia Rex Barbaroſſæ nepos, ex filio Henrico VI. conſiliis Innocentii Tertii, è Sicilia per Italiam ac Episcopatum Churenſem in Germaniam, ad occupandam Imperii poſſeſſionem contra Othonem IV. id factum anno Domini 1213.

XLVII.

Henricus Comes de Rhetia alta, Canonicus Churienſis: &

XLVIII.

Albertus Præpoſitus Conſtantia ad S. Stephanum, per diſcordiam electi, altercati ſunt inter ſe de poſſeſſione Episcopatus, donec in bienni ſpacio ambo morerentur, & ita contentioni imponeretur ſinis.

XLIX.

Rudolphus Baro à Gutingen, Abbas prius Sangaleniſis, largitionibus Episcopatum Churienſem impetravit anno 1315. Cum autem infelix eſſet Oeconomus, & mul-

ta cum Episcopatu tum Abbatia abligiret, seuerè aliquoties à suis reprehensus: Imp. Fridericum accedere, & eius opem contra suos implorare decreuerat, qui tum in Apulia bellum gerebat: sed in eo itinere graui morbo correptus, Romæ ex hac vita emigravit 17. Septembrium, anni à nato Christo 1226. Sepelitur apud S. Iohannem in Laterano.

L.

Bertholdus Canonicus Constantiensis, eligitur Episcopus Curiensis, anno 1226. Præfuit 7. annis: Interfici-
tur in ruanfensi pago, anno Domini 1233.

LI.

Vlricus comes Kiburgius, Hartmanni frater: conuen-
tualis primum Einsidlenfis in Heluetia, Præpositus postea
Beronensis cœnobii in Ergouia, Canonicus Churenfis &
aliquandiu Coadiutor Bertholdi Episcopi, eligitur bene
constituitur Episcopus Rhetorum, anno Domini
1233. Præfuit 4. annis, primus fundator S. Montis pro-
pe Vitudurum: obiit anno 1237.

LII.

Volcardus à Nyvvenburg, eligitur anno 1237. Deo-
tur priuilegiis anno 1239. à Friderico Secundo, & iterum
anno 1249. benè & laudabiliter præfuit annis quatuor-
decim, in quibus ædificauit VVardevvallam castrum
Engedinis montibus situm, & castrum Fridovv prope
zers. recuperauit etiam castrum Fluminis. Moritur
anno Domini 1251.

LIII.

Henicus comes à Monte forti, eligitur anno Christi
1251. confirmatur à Conrado Quarto, & iterum anno
1262. à richardo Cornubiæ Principe, Anglorum regis
fratre, à quibusdam Germaniæ principibus Electoribus
designato Imperatore. Præfuit utilissimè, & summa cum
laude Churiensi Episcopatu, annis vno & viginti: Eriguit
castra, Asperi montis & rheams: absoluit castrum Fridovv
capitulum

captum à Volcardo, Furstenouium vero Tumiliaſcæ ar-
cem de nouo ædificans, vt & arcem Herremburgum in
Werdenbergenſi comitatu ſitam. Vicit ingenti prælio
Longobardos, anno 1255. prope ſuperius Amiſtum, obiit
anno gratiæ 1272. Sepelitur apud Ramuſiam ſeu Ramun-
cenſe caſtrum.

LIV.

Conradus Baro à Bello monte, eligitur anno ſalutis
1272. Præfuit annis decem. Impetrauit Præiulia & con-
firmationem à Rudolpho Habſburgo, anno 1275. Extru-
xit arcem Furſtenburgum in Atheſina valle prope fanum
S. Floriani, conſenſu & fauore Meinhardi Auſtriæ ducis.
Profecturus anno domini 1282. ad Synodum Moganti-
nam, obiit in itinere, ſepelitur in cœnobio Montis S. Marię.

LV.

Fridericus comes de Monte forti, Vlrici Brigantini co-
mitis, & Guilielmi Abbatis Sangalleniſis frater: eligitur an-
no 1281. Conſideratur Petro Epifcopo Sedunenſi in vr-
be Valeſiana, talib. conditionibus vt neuter alterum deſe-
reret, quacunq; tempeſtate ingruente. Adiuuit fratrem
Guilielmum bella gerentem contra Rodolphum regem: at
infeliciter, nam captus à Werdenbergenſi comite Hugo-
ne, anno 1283. per biennium detentus eſt in custodia arcis
Werdenbergenſis, inde aliquando auferere volens, map-
pis ac loquacibus ſciſſis, pro funibus vtens, & per fenestras è
ſumma turri ſeſe demittens, cum media iam turris parte
deſcendiſſet, laceratis & conſractis funibus, in terram de-
cidit, & ea nocte adhuc expirauit. Id factum eſt anno Chri-
ſtiani ſalutis 1285.

LVI.

Vlricus eligitur anno 1285. de hoc nihil inuenitur
proſus.

LVII.

Bertoldus ſecundus ſucceſſit Vlrico. Præfuit adhuc
ddd

anno 1299. quo in gratiam rediisse legitur cum Ioanne
quodam Barone de Vacz.

LVIII.

Sifridus Baro de Flumine, eligitur post Bertoldum, con-
firmatur ab Alberto Austro Imp. à quo & privilegiorum
confirmationem impetrauit, anno 1306. & necum ab
Henrico VII. anno Christi 1310. Is plenus dierum re-
natus Episcopatum Rudolpho Montfortio, cum consensu
Canonorum Churensum: ipse vero in cœnobium
Geilhausen concedens, ibi vitam monasticam agens, post
pauculos menses ex hac vita emigravit.

LIX.

Rudolphus comes Montis fortis, Episcopus Constans-
ciensis, & Administrator Curienfis, anno 1323. & aliis
sequentibus: Arbonæ sepultus.

LX.

Hermannus Baro ab Eschenbach & Arbona, Mon-
achus Einsidensis, postea Abbas apud Fabarium, tandem
etiam Episcopus apud Churam Rhetia.

LXI.

Ioannes auditor Rotæ in Curia Romana: præfuit
1327. & 1328. nihil aliud de eo habetur, quam fuisse
amicum cleri, & trucidatum esse anno 1332.

LXII.

Vlricus à Lentzenburg, Magister Theologia & orator
Heremitarum, vir strenuus, dictus Scultetus: eligitur
Episcopum Churensem, anno Domini 1332. Præfuit
ginti tribus annis, obiit anno Domini 1355. apud Sarnen-
tum, fuit egregius bellator. Inuestiuit feudis Martisfelden
castri, & pincernarum officii, Albertum seniore. Au-
ducem: anno 1337. in Thermis Badensibus. Emit Ruten-
gum castrum Tumiliafcæ pro 2500. aureis à nobili viro
Lando W. Sepelitur in Ecclesia Churenfi Cathedrali.

LXIII.

Petrus natione Bohemus, Curialis antea Romæ: eligitur in Episcopum Curientem, anno 1355. Præfuit 14. annis, & in Moraviam advocatus Olomuntinus Episcopus designatus est, ubi proximo anno obiit, videlicet anno Domini 1369. Invenit feudis Albertum & Leopoldum duces Austria, anno 1366. Huic Carolus. 4. Imp. dedit potestatem eudendi obulos in valore Augustanorum Noriber. 3. anno 1360. & Vectigal Churentis duplicavit.

LXIV.

Fridericus à Neuczingen Cancellarius Leopoldi Austriae ducis, eligitur anno 1369. in Episcopum Churientem: ubi cum præfuisset octo pene annis, ad Brixensis Episcopatus gubernationem se promoturi facile passus est anno Christi 1376. quod desperaret se debita Episcopatus Churientis solvere posse.

LXV.

Ioannes Alberti Austriae ducis Cancellarius, eligitur anno 1377. Attulit secum in promptis pecuniis thesaurum 8. millium aureorum, quibus multa castra redemit. Præfuit 12. annis laudabiliter, ita ut restituerit diligenti Oeconomia administratione Episcopatum pristinae potentiae dignitati, cuius res aliquandiu angustae erant, & mirum in modum afflictæ. Sub hoc Episcopo capit cœnobium Vallis Dominarum vicinum Feldchyrchio, tum aureum Molendinum appellatum. Decessit ex hac lachrymarum valle, anno 1389. Sepelitur in Basilica Cathedrali cum longo Elogio, parieti affixo.

LXVI.

Hartmannus comes de Werdenberg, dominus Sarinensis antea ordinis Joannitarum: eligitur in Episcopum Churientem, anno 1389. præfuit 26. annis. obiit Churæ anno 1416. ubi etiam sepultus est. Erat contentiosus & bellator. Sub hoc Episcopo dono dedit Churienti Ecclesiae

perpetuo possidendam totam vallem Telinam, in qua nascuntur,

Oroties laudata tibi dulcissima vina

Rhetica, ab Augusto Liniâ bella tuo:

Communitatem item in Burmio, & communitatem in Busclasio, castrum item & Oppidum & totam vallem Clauennam & Plurium, cum omnibus ad hæc loca omnia pertinentibus iuribus ac bonis: anno Christi 1404. nobilissimus heros Modestinus Vicecomes, Barnabæ Mediolanensis filius. Ab hoc ipso Episcopo accepit in feudum Ernestus Austriæ dux officium Pincernæ Churenensis, & totum comitatum Tyrolensem, anno domini 1415. sicuti antea acceperant ab Ulrico Episcopo, duces Austriæ Fridericus, Albertus & Otho. Redegit Hattmannus iste in potestatem Episcopatus multas arcas, Ramuncensem, Griffensteinem item Haldensteiniû castrum quod prope Churam in sinistra Rheni, & in sublimi ac quasi pendente scopulo (vix nomen arci contigit) situm, olim dominæ Annæ ab Haldenstein erat, nunc vero strenui ac magnifici Galliarum, ad Rhetos Oratoris, Ioannis Iacobi Castilionensis ac domicilium, qui hac tempestate arcem ibi ædificat, firmiterque spectaculum non Rheticæ solum, sed totius superioris Germaniæ.

LXVII.

Ioannes Abundi, dictus Naso, eligitur in Episcopus Rheticæ Churiensis anno Christi 1416. Præfuit viginti quatuor annis. Interfuit concilio Constantiensi inchoato in fœderationem cû Helueticis, anno Christi 1419. Obiit anno 1440. Ab hoc Ioanne Episcopo petiit feudorû collationem, & inuestituram Fridericus Austriacus: anno 1426.

LXVIII.

Conradus à Rechberg Sueuus, matre comitissa de Brunetio aditus: præpositus Constantiensis, designatur Episcopus Churenensis anno 1440. Præfuit quatuor annis, & resignans Constantiam ad suam præposituram rediit.

LXXI.

LXIX.

Henricus Baro ab Heu Wen: Episcopus antea Constantiensis, assumitur ad gubernandam etiam Rhetiam Churiensem anno domini 1444. Præfuit Churenfi sedi 10. annis, Constantiensi vero 36. Deiectus est à Churiensi Episcopatu anno 1454. Inuestiuit feudis officii pincernarum, & comitatus Tirolensis, anno 1446. Sigismundum Austriæ Archiducem. Obiit tandem Constantiæ anno domini 1472. vbi etiam terræ mandatus est in facello à se fundato. Hæc aliqui Anthonium quendam à Pontifice missum & Episcopatu intrusum narrant, sed ille non est receptus, ergo isti Catalogo non immiscendus.

LXX.

Leonhardus prius Austriæ ducum Cancellarius eligitur anno redemptionis humanæ 1454. Præfuit quinq; annis, obiit anno domini 1459. Sub hoc Episcopo nihil memorabile gestum aut actum est: Nisi quod totum oppidum Mariafeldum incendio periit tam tristi & calamitoso, vt tres tantum ædes priuatæ cum castro & Ecclesia Parochiali manserint illæ: Id factum est in die vndecim millium virginum, anno salutis 1458.

LXXI.

Ortliebo Baro de Brandis, eligitur anno 1459. Præfuit triginta duobus annis, obiit anno domini 1491. Is inuestiuit feudis officii Pincernarum & prouinciarum ad comitatum Tyrolensem pertinentium Sigismundum, Austriæ Stiria & Carinthiæ ducem, anno domini 1460. Sub eius gubernatione periit incendio, & conflagrauit tota Chura, anno 1464, exceptis tribus Monasteriis, virginum in Curia Episcopali, D. Lucii extra muros, & S. Nicolai Dominicastrorum ordinis in infima parte vrbs siti.

LXXII.

Henricus sextus, Baro ab Heu Wen, eligitur anno 1491. Præfuit 12. annis, cum summa difficultate & resignauit, &

paulo post, obiit Furstenbergi anno domini 1530. Sepelitur in media pene Basilica Churiensi marmoreo & sublimi Mausoleo.

LXXIII.

Paulus Ziglerus à Zigelbergo, Dominus Baroni Germanus frater Nicolai Zigleri, eius videlicet qui Maximiliano Imperatori à Secretis fuit. Præfuit Episcopatu Churenensi inter maximas difficultates ac subditorum suorum molestias & iniurias infinitas annis 38. in quibus multa indigna perpessus est à seditiosis suis, & rebellibus rusticis, quorum furori tandem cedens ad Furstenburgum Aethiæ provincie arcem secessit, vbi mœrore confectus, subitane morte tandem ex hac vita emigravit, anno domini 1514. vicesima quinta Augusti, anno domini 1516. acceptam investituram feudorum officii pincernarum, & comitatus Tirolensis Maximilianus Imperator. Hic obiter sciendum Austria Archiduces Pincernas, dominos de Marmoreo Marfallos, Comites Metenses vel Amasios Dapiferos Episcopatus Churenensis. Hodie vero Dapiferorum & Imperatorum officium confert Episcopus suo arbitrario familiarum voluerit.

LXXIV.

Lucius Iter, nobilis Rhetus: artium Philosophiae Professor Colonienfis, de quo non incommode dicere quis posset, vetus illud Poeta:

Iugenio magnus, corpore parvus erat.

Præpositus antea Basilicæ Churenensis, eligitur quatuordecimo Octob. anni à nato Christo 1541. in Episcopum Churenensis Rheticæ & Rhetie Churenensis. Accepit privilegia à Ferdinando 27. Februarii, anni 1543. Noribergæ. Consecratur à Iohanne Constanciensi Episcopo Mortenburgeni presentia Abbatum Wingartensis ac Petershusani vicesima Ianuarii, anno Christi 1545. Ab eo accepit investituram feudorum Divus Ferdinandus Rom. Hungaricæ & Bohemie rex, Duci Caroli V. Imp. frater, anno domini 1545.

Exeruit inter multa alia quibus arcem Episcopalem in-
gnavit magnificas etiam ædes pro præposito Andrea de
Salicibus optima spei, & expectationis adolescentulo, qui
est Episcopi Lucii de sorore nepos, filius magnifici & longe
clarissimi Capitanei Domini Antonii de Salicibus.

QVARTVM CAPVT DE OMNIBVS EPISCO- PIS CONSTAN- cienſibus.

CONSTANCIENSIS Episcopatus non Constantia,
sed in Ergouia apud veterem Vindonissam cepit, in
confluxu magi Araris ac Rusa, insignium fluuiorum: sub
Clodouo Galliarum rege, primo ad Christum conuerso,
& S. Remigi manibus baptisato. Eius gubernatores ac An-
tistites ad hæc nostra vsq; tempora hi numerantur.

I.

S. Paternus.

II.

S. Lando: Hos nominat Petrus de Natalibus in suo
Diario.

III.

Maxentius.

IV.

Bubulcus seu Boulco. Is interfuit Concilio Epaonensi,
quod celebratum est, annum Christi circiter 498. ibi sic
se subscripsit, Bubulcus Episcopus Vindonissensis.

V.

Grammatius: interfuit Concilio Aurelianensi, in Gallis
celebrato, anno domini 546. Is se etiam subscripsit Episco-
pum Vindonissensem.

ddd